

Brussel: waar is Brel?

Brussel was ooit een bruisende stad,
luidt de vertaling van Brel:
de stad van imperiaal en poesjenel
bij Toone in de Rue des Bouchers

we komen er op zondag,
bezoeken een museum,
zitten in de zon op een terras:
vrouwen in gebloemde jurk
vragen om een aalmoes

de jongste zegt: bonne chance,
een wens of een voorspelling
en voor wie is die bedoeld:
voor de schenker van een halve
euro, voor het kind dat slaapt
in haar schoot?

Brussel is in oorlog, de bom
barst op een avond, 's nachts
wanneer de ministers slapen,
de zakenkantoren verduisterd
achter tralies, de diplomaten
boelerend in een bordeel

in Brussel naaien mensen
hun lippen dicht om gehoord
te worden: ze zijn op de vlucht
voor ayatollahs, bendeleiders

en onze bende wil ze weg,
onze excellenties excelleren in
praatjes, regels van fatsoen

ze hebben namen zoals de bomen
maar ze dragen de verkeerde vrucht:
de humanist is niet humaan,
de christen kruisigt opnieuw
zijn Christus, de socialist
tot in de kist is bezig met facturen

Brussel, bruisende stad: wat bruist er
behalve de straal van een klein ventje

incontinente stad, stad met een druiper
waar geslempt wordt in de Rue des Bouchers
en de vaat wordt gedaan door illegalen

Staf De Wilde